

Også det spørgsmål vil vi se nærmere på under udvalgsbehandlingen.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne starte med at takke ordførerne for den positive modtagelse specielt af det, der har været det tilsigtede mål med at lave den straffuldbyrdelseslov, som forelægges for Folketinget her i dag: at få lovreguleret frem for administrative forordninger og bekendtgørelser.

Og det er jo ud fra, som også fru Dorte Bennedsen var inde på, en demokratitænkning den rigtige måde at gøre det på, også når vi taler om et så fundamentalt område i vores samfund som måden, hvorpå vi udmønter de straffe, der afsiges af vores domstole, når vi taler om straffuldbyrdelsen.

Også ud fra en retssikkerhedsmæssig vinkel er det rigtigt, at det reguleres gennem lovgivning, også sådan at Folketinget har mulighed for i fremtiden at vende tilbage til de regler, der er fastsat af Tinget selv.

Fru Dorte Bennedsen sagde indledningsvis, at det var en glædelig dag i dag, fordi vi får en straffuldbyrdelseslov til behandling i Folketinget. Det er en holdning, som jeg kan tilslutte mig. Jeg synes også, det er en glædelig dag, og det har det også været for mange af dem, der har været involveret i den lange proces, ikke mindst Straffelovrådet, som jo har gjort et meget grundigt forarbejde til, at vi i dag kan førstebehandle en meget omfangsrig og meget grundigt udarbejdet lovgivning på dette område.

Fru Dorte Bennedsen sagde, at lakmusprøven på retssikkerhed er, om vi også taler om retssikkerhed, når vi taler om dem, vi ikke kan lide. Det er, synes jeg selv, en meget god måde at prøve sin egen retssikkerhedsfølelse af på. Jeg har også mærket mig under debatten i dag, at når det yderste højre har ordet, så taler man om slaphed de steder, hvor der er en styrkelse af retssikkerheden. Det er selvfølgelig bekymrende, men dér, hvor vandene i politik på mange måder skiller, er vel også nok, at når vi taler om styrkelse af retssikkerheden for dem, højrekræfterne ikke kan lide, så er det slaphed, så er det udtryk for blødsødenhed, og det ønsker man ikke at lægge stemmer til.

Jeg synes, man skal tænke sig meget godt om, når man taler om slaphed, når vi diskuterer retspolitikken. Det er jo blevet sådan et slangudtryk i den retspolitiske debat, at nogle er slappere og nogle er strammere, og jeg synes,

det er for simpelt at gøre det til en debat, om man er til den ene eller den anden side. Jeg tror, vi skal finde frem til de udmærkede udtryk om det, som er omfattet af retssikkerhedsbegrebet.

Jeg skal så kommentere nogle af de indvendinger, der har været imod enkelte dele af lovforslaget.

Den udvidede adgang til domstolsprøvelse har flere ordførere og også hr. Helge Adam Møller været inde på at vi burde tage ud af lovforslaget og på den måde også spare nogle penge. Jeg synes, at man skal erindre, at forslaget her lægger op til en enkel adgang til domstolsprøvelse af en række særlig indgribende afgørelser vedrørende de indsatte. Derimod bliver der ikke udvidet adgang til domstolsprøvelse af bl.a. afgørelser, der er begrundede i hensynet til at opretholde orden og sikkerhed i kriminalforsorgens institutioner, fordi der her ofte er tale om skønsmæssige og skønspregede afgørelser, der træffes ud fra et indgående kendskab til miljøet i institutionerne, et kendskab, som domstolene ikke har i samme omfang som kriminalforsorgen. Men der, hvor vi taler om afgørende indgreb over for den enkelte indsatte, mener jeg, det er rigtigt, at vi har den domstolsprøvelse, som er med til at styrke den indsattes retssikkerhed.

Der er fundet, synes jeg, en rimelig balance mellem hensynet til de indsattes muligheder for at få de mest indgribende afgørelser behandlet ved en uafhængig instans og hensynet til en fornuftig udnyttelse af domstolenes sagkundskab og ressourcer.

Det andet spørgsmål, der er indgået i flere af ordførernes indlæg, er spørgsmålet om prøveløsladelse af livstidsdømte. Det er jo en mulighed, der ikke i dag eksisterer i lovgivningen. Her må den livstidsdømte alene basere sin fremtid på en forventning om på et tidspunkt at kunne blive benådet af den til enhver tid siddende minister efter indstilling fra ministeren til dronningen.

Selv om vi her lægger op til, at der skal være en pligt til overvejelse efter 12 år, og at spørgsmålet om frihedsberøvelses varighed efter 14 år skal forelægges for domstolene, så er det afgørende for mig at få sagt både til hr. Helge Adam Møller og til de øvrige ordførere og i høj grad til hr. Ole M. Nielsen fra Kristeligt Folkeparti, at der jo ikke med lovforslaget her lægges op til en ændring af praksis.

Så kan man spørge: Hvad er praksis i dag? Og praksis, som hr. Helge Adam Møller var